

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 21 listopada 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 listopada 2025 r. w Warszawie wniosku z dnia 18 listopada 2025 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze wniesionego przez zamawiającego **Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Sokółce**

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na modernizację SPZOZ w Sokółce w ramach zadania: „Wysoka jakość usług medycznych w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym w SPZOZ w Sokółce dzięki modernizacji infrastruktury i doposażeniu w nowoczesny sprzęt”, (wewnętrzny identyfikator: DL.262.24.2025.DM)

postanawia:

odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Sokółce („Zamawiający”) działając na podstawie art. 578 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 ze zm., dalej: „Pzp”) w dniu 18 listopada 2025 r. złożył do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na modernizację SPZOZ w Sokółce w ramach realizacji zadania pn. „Wysoka jakość usług medycznych w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym w SPZOZ w Sokółce dzięki modernizacji infrastruktury i doposażeniu w nowoczesny sprzęt” (znak postępowania: DL.262.24.2025.DM).

Zamawiający uzasadniając rzeczony wniosek wskazał, że *„w dniu dzisiejszym, tj. w dacie 18 listopada 2025 r. otrzymał z Ministerstwa Zdrowia informację o tym, że w sytuacji niepodpisania umowy z Wykonawcą (vide: Powiatowym Przedsiębiorstwem Drogowo-Budowlanym Sp. z o.o. z siedzibą w Sokółce) najpóźniej do końca tego tygodnia (czyt. do 21 listopada 2025 r.) oraz brakiem rozpoczęcia przez w/w Wykonawcę robót budowlanych, Zamawiającemu grozi rozwiązanie umowy o dofinansowanie projektu realizowanego ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności – komponent D „Efektywność, dostępność i jakość systemu ochrony zdrowia”, inwestycja D4.1.1: Rozwój opieki długoterminowej poprzez modernizację infrastruktury podmiotów leczniczych na poziomie powiatowym projektu pn. Wysoka jakość usług medycznych w Zakładzie Opiekuńczo – Lecznicznym w SPZOZ w Sokółce dzięki modernizacji infrastruktury i doposażeniu w nowoczesny sprzęt. (...) Tym samym z racji na brak środków na sfinansowanie w/w zadania, przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego stanie się de facto bezprzedmiotowe”.*

Dalej Zamawiający wskazywał, że *„negatywnymi skutkami dla interesu publicznego, które powstaną ze względu na niezawarcie umowy, są:*

- 1. utrata finansowania przedmiotowego zamówienia;*
- 2. brak możliwości znalezienia zastępczych środków finansowych na sfinansowanie przedmiotu zamówienia;*
- 3. ujemne konsekwencje finansowe dla placówki publicznej;*
- 4. brak możliwości rozwoju i modernizacji szpitala publicznego (Zamawiającego).*

Wyżej wymienione negatywne skutki dla interesu publicznego przewyższają korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia."

Zamawiający wskazał także, że odwołanie z dnia 20 października 2025 r. wniesione przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, tj. TRESBUD sp. z o.o. oraz Podlaska Spółdzielnia Pracy „JUBILAT” *„pozbawione jest podstaw merytorycznych i prawnych, by podważyć czynność Zamawiającego polegającą na odrzuceniu oferty Konsorcjum oraz wyborze oferty Powiatowego Przedsiębiorstwa Drogowo-Budowlanego sp. z o.o. jako najkorzystniejszej oraz zostało ono wniesione tylko i wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia przez Zamawiającego z w/w Wykonawcą umowy w wymaganym przez instytucję finansującą terminie."*

Krajowa Izba Odwoławcza, mając na uwadze argumentację podniesioną we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy oraz przepisy art. 578 ust. 2-4 ustawy Prawo zamówień publicznych, uznała, że wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 578 ust. 1 ustawy Pzp „Zamawiający może złożyć do Izby wnioski o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577”.

Z kolei stosownie do treści przepisu art. 578 ust. 2 ustawy Pzp „Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:

1. nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
2. zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy”.

Zamawiający we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy z dnia 18 listopada 2025 r. odnosił się do obu przesłanek wskazanych w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp.

Izba wskazuje, że z wyżej wymienionych przepisów wynika, iż uchylenie zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Zamawiający powinien zatem wykazać, że istnieje potrzeba

niezwłocznego zawarcia umowy, bez przewidzianego prawem oczekiwania na orzeczenie Izby w przedmiocie rozstrzygnięcia odwołania.

Rozpoznając wniosek złożony w niniejszym postępowaniu, Izba stwierdziła, że wskazane przez Zamawiającego okoliczności nie uzasadniają uchylenia zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

Na wstępie Izba zważyła, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie zaszły przesłanki wskazane w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Przywołany przepis wymaga ustalenia w pierwszej kolejności, czy nie zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. Jeśli odpowiedź na to pytanie jest pozytywna, wówczas należy zbadać, czy negatywne skutki przewyższają korzyści związane z ochroną wszystkich interesów zagrożonych uszczerbkiem skutkiem czynności podjętych przez zamawiającego.

Składając wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, Zamawiający musi w sposób szczegółowy i za pomocą precyzyjnych twierdzeń wykazać wpływ wykonania danego zamówienia na ochronę słusznego interesu publicznego, którego niewykonanie w sposób ewidentny przekracza potrzebę ochrony praw odwołującego się wykonawcy.

Należy zauważyć, że ustawa Prawo zamówień publicznych nie zawiera definicji interesu publicznego. Z tego względu doktryna i orzecznictwo posiłkują się uchwałą Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. (sygn. akt W 8/96), zgodnie z którą interes publiczny stanowią korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie zadań ciążących na administracji rządowej oraz samorządowej, realizowanych w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, związanych np. z ochroną zdrowia, oświaty, kultury, porządku publicznego. Interesu publicznego nie należy jednak utożsamiać z interesem zamawiającego.

Z przedstawionego przez Zamawiającego stanu sprawy, nie wynika aby nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W uzasadnieniu wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy Zamawiający wskazał zasadniczo tylko na jedną istotną okoliczność, tj. że niezawarcie umowy (i to w ciągu kilku

następnych dni) spowoduje ryzyko rozwiązania umowy o dofinansowanie projektu, co spowoduje, że projekt będzie dla Zamawiającego bezprzedmiotowy.

Izba uznała tę argumentację związaną z ryzykiem utraty dofinansowania (podstawę złożonego wniosku) za niezasadną. Co do zasady, możliwość utraty dofinansowania nie jest uznawana za samodzielną przesłankę wystarczającą do uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Fakt korzystania z dofinansowania na realizację zamówienia nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej, z której można byłoby wywodzić, że interes publiczny przewyższać będzie korzyści związane z ochroną wszystkich innych interesów (tak postanowienie Izby z 4 sierpnia 2025 r., sygn. akt: KIO/W 27/25).

Ponadto zwrócić należy uwagę, że Zamawiający wskazywał li tylko na ryzyko utraty dofinansowania, a nie realną groźbę, którą dodatkowo mógłby uprawdopodobnić w złożonym wniosku. Izba w tym zakresie nie uznała za wystarczający dowód korespondencję e-mail załączoną do wniosku Zamawiającego, gdyż dowód ten nie potwierdzał okoliczności, na jakie został złożony, tj. realność utraty dofinansowania, potwierdzoną bezpośrednio przez Ministerstwo Zdrowia.

Odnosząc się z kolei do drugiej przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp należy zauważyć, że Zamawiający uzasadniając wyżej wymienioną podstawę uchylenia zakazu podniósł, iż odwołanie zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, a zarzuty są „pozbawione jest podstaw merytorycznych i prawnych”. Powyższe w ocenie Izby nie może być uznane za skuteczne wykazanie spełnienia powyższej przesłanki. Zasadnym jest wskazanie, że na etapie rozpatrywania wniosku Zamawiającego o uchylenie zakazu zawarcia umowy, Izba nie dokonuje merytorycznej oceny zawartych w nim zarzutów (zob. postanowienie Izby z dnia 9 sierpnia 2021 r. o sygn. Akt KIO/W 75/21). W przeciwnym razie postanowienie dotyczące uchylenia zakazu zawarcia umowy miałoby charakter „przedsądu”. Przepis art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp odnosi się zatem wyłącznie do przypadków oczywistych, które nie wymagają szczegółowej analizy odwołania.

Nadto należy podkreślić, że Izba dokonuje oceny wniosku o wyrażenie zgody na uchylenie zakazu zawarcia umowy jedynie na podstawie informacji w nim zawartych. Zamawiający decydując się na sformułowanie wniosku w trybie art. 578 ust. 1 ustawy Pzp powinien zatem zawrzeć w nim wyczerpującą argumentację przemawiającą za spełnieniem przesłanek wskazanych w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp, w tym opisać stan faktyczny sprawy w taki sposób, który nie będzie budził żadnych wątpliwości, jakie czynności i w jakich terminach

zostały dokonane w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, a także załączyć ewentualne dokumenty, na których opiera swoją argumentację i których wartość dowodowa mogłaby być oceniona przez Izbę – w zakresie okoliczności, na które dowody są składane. Takich dowodów natomiast Zamawiający nie złożył, a ten który złożył Izba oceniła negatywnie. Nie przedłożono przede wszystkim stanowiska instytucji finansującej, która potwierdziłaby rzeczywistą realność utraty dofinansowania wobec niezawarcia umowy o zamówienie publiczne w ciągu kilku dni od złożenia wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Izba postanowiła jak w sentencji, na podstawie art. 578 ust. 3 i 4 ustawy Pzp, uznając, że przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp nie zostały spełnione, co skutkowało odmową uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie ustawy Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: